

Deklaration från Katalonien

Starka regioner för ett starkt Europa.

(överenskommelse vid plenarsessionen den 24 och 25 oktober 2005)

De Presidenter från de regionala parlament med lagstiftande makt i Europeiska Unionen, som möttes den 24 och 25 oktober i Barcelona, kom till konsensus och godkände följande deklARATION:

Efter årtionden av givande integrering, fred, ekonomisk, social och hållbar utveckling och samarbete, har den Europeiska Unionen som en konsekvens av det ekonomiska samarbetet, valutaunionen och utökningen av EU till 25 Medlemsstater, påbörjar en ny fas i sin historia.

Konstruktionen av detta nya Europa har från början utgått från stödet från medlemsstaternas regeringar och av alla gemenskapens institutioner. Den europeiska integreringen har öppnat sig gradvis för medborgarna och andra institutioner, framförallt tack vare av det universella och direkta valet till Europaparlamentet sedan 1979 och tack vare skapandet av en regional politik som har resulterat i bildandet av en Regionalkommitté. Denna demokratiseringsprocess har inte slutat att avancera utan Europaparlamentets makt har fortsättningsvis utökats, Regionskommitténs roll har förstärkts och de nationella parlamentens delaktighet har långsam stärkts.

Allt detta till trots, i en epok med gemensam valuta och utökning till 450 miljoner invånare, är detta stöd nu inte tillräckligt. EU:s konstitutionella fördrag definierar Unionen som en union mellan medlemsstaterna och medborgarna och fördraget ger en relevant roll åt subsidiaritetskontrollen där de regionala parlamenten kan delta. Emellertid kan den Europeiska Unionen inte bara vara en union av stater. Unionen bör möjliggöra medborgarnas delaktighet eftersom medborgarna utgör underlaget för den europeiska integreringsprocessen.

De ansträngningar som, i syfte att minska det demokratiska underskottet och förstärka Unionen, har påbörjats genom reformerna, från Maastricht till Europeiska Konventet och det konstitutionella fördraget, bör även om de är lovvärda ytterligare förstärkas

och ökas. Den europeiska beslutsprocessen bör så snabbt som möjligt integreras i de regionala och lokala processerna som bättre kan garantera medborgarnas delaktighet i denna process.

Alla bör vi delta i den Europeiska Unionen. De lokala organen, regionerna och deras institutioner, de sociala, politiska, kulturella och territoriella organisationerna samt medborgarna bör fritt kunna delta, direkt och utan hinder i politiken.

Talmännen konstaterar särskilt att de europeiska institutionerna bör inrätta en ny integritetsmotor med en öppen mentalitet och önskan om att lyssna, byggd på det nya öppna systemet.

Detta betyder att talmännen för de regionala parlamenten med lagstiftande makt begär ett kollektivt erkännande av regionerna och deras parlament: ett institutionellt, juridisk, politisk deltagande i den gemensamma lagstiftningen, liksom i dess tillämpning och kontroll.

Presidenterna påminner om den grundläggande roll som subsidiaritetsprincipen –som upptas klart i de gällande traktaten- spelar i demokratiseringsprocessen och i deltagandet i gemenskapens liv och bekräftar sin önskan att upprätthålla den. Den Europeiska Unionen bör begrunda sina verkliga uppgifter. Den bör strikt hålla sig till att tillämpa subsidiaritetsprincipen och reglera vad som inte kan klaras av tillräckligt effektivt på nationell, regional eller lokal nivå, och undvika att EU-kompetenserna tolkas så att de minskar medlemsstaterna och regionernas kompetenser. Därför, vid ett konsekvent tillämpande av subsidiaritetsprincipen, är det nödvändigt att omordna fördelningen av uppgifter mellan den Europeiska Unionen och medlemsstaterna.

I den nuvarande situationen, har regionerna och deras parlament en speciell roll tack vare närheten till medborgarna. Just de regionala parlamenten är bäst lämpade och kompetenta att få medborgarna att se och förstå de många bra motiv som finns för Europa. Dessutom kan de befrämja den europeiska andan och fördjupa integrationsprocessen genom ett närmare samarbete regioner emellan.

Vilket öde som än slutligen väntar fördraget med vilket en Konstitution för Europa ska etableras, är CALRE övertygat om att man inte bör backa från de steg som tagits för en mångfaldig institutionell arkitektur som får den Europeiska Unionen att bli ett verkligt utrymme för politisk integrering där de lagstiftande regionerna med kompetenser är aktiva deltagare och får sina egna karateristiska drag erkända.

I denna mening ber talmännen den Europeiska Kommissionen och resten av institutionerna att vidta de nödvändiga åtgärderna för att påbörja ett tillvägagångssätt som tillåter parlamenten i de lagstiftande regionerna att delta i kontrollen av subsidiaritetsprincipen på villkor som liknar de som föreslagits i Protokoll för tillämpning av subsidiaritets och proportionsprinciperna i det konstitutionella fördraget.

Därför åtar de sig att samarbeta inte bara ömsesidigt utan också med andra länder inom den Europeiska Unionen, framförallt med de senast anslutna, som måste börja vägen till subsidiaritet i olika institutionella kontext.

Slutligen ansåg talmännen att förstärkningen av processen för regionalisering och decentralisering är ännu mer nödvändig i det nya Europas globaliseringsprocess. Därför lovar de att stödja och att underlätta kännedomen om de olika regionala erfarenheterna och att ställa sina medel till förfogande, framförallt för att främja den ömsesidiga förståelsen av de juridiska systemen, för att underlätta ett utökat samarbete.

Talmännen i de parlament som har lagstiftande makt deklarerar att de är villiga att vidta alla nödvändiga åtgärder i samarbete med institutionerna och de europeiska organen, framförallt med Europaparlamentet, kommissionen, Regionskommittén och COSAC med medlemsstaternas parlamenten och regeringar, med resten av Europas regioner, de lokala organen, med de kulturella, ekonomiska och sociala organisationerna och med alla medborgare, för att befästa och demokratisera den Europeiska Unionen.

BILAGA

Förslag till de regionala parlamentens deltagande i kontrollsystemet för subsidiaritets och proportionsprincipen

Förstärka subsidiariteten, utveckla den regionala demokratin

1. Den Europeiska Unionen har påtagit sig speciella åligganden, inom den interna ramen, gentemot de statliga och regionala lagstiftarna. Dock har de statliga och regionala parlamenten till skillnad från regeringarna hittills haft ett särskilt inflytande på besluten och parlamenten har inte heller haft någon effektiv kontroll av den europeiska lagstiftningen som berör dem. Denna förändring av de konstitutionella balanserna har betytt minskad genomsynlighet och att medborgarna avlägsnats från besluten vilket har bidragit till det s.k. demokratiska underskottet i den Europeiska Unionen.

2. Subsidiaritetsprincipen har varit närvarande i den europeiska integrationsprocessen sedan gemenskapernas stiftande traktat och dess mål är att garantera att besluten tas så effektivt och så nära medborgarna som möjligt. Men det generella missnöjet med effektiviteten av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen förvandlade detta ämne till centrum för debatten om Unionens reformprocess.

Sedan Maastrichttraktaten har subsidiaritetsprincipen upptagit en alltmer betydande roll i debatten angående den institutionella reformen av den Europeiska Unionen, tills den utmynnade i Konstitutionella fördraget 2004 som, för första gången, inbjuder de statliga och regionala parlamenten till den inledande fasen av den lagstiftande europeiska processen.

3. Avtalet föreslog en mekanism för politisk kontroll (system för tidig varning) av Unionens lagstiftningsförslag som skulle utföras av medlemsstaternas parlament. Dessutom bör kommissionen vid tillämpningen av subsidiaritetsprincipen räkna med den regionala regeringsnivån och de grundliga konsultationer angående

lagstiftningsförslagen som företas bör också inkludera de lagstiftande regioner som berörs.

4. Förutsättningarna, förfarandet och effekterna av denna konsultation bör vara målet för en intern behandling i varje medlemsstat, enligt dess konstitutionella normer ¹. Men det finns ändå allmänna åsikter för att orientera besluten inom denna ram, som kan sammanfattas i följande:

- a) Förfarandet och metoden för överenskommelse bör beslutas mellan Riksparlamentet och de regionala parlamenten.
- b) Tillvägagångssättet för överenskommelse bör ske i riksparlamentet om ett förslag till lagstiftande akt angår regionala kompetenser eller ålägger en plikt för regionerna.
- c) Konsultationen bör tillåta de regionala parlamenten att ta sida och uttrycka denna till det statliga parlamentet.
- d) De regionala parlamentens position bör tagas i akt av det statliga parlamentet när diktamen görs och måste vara avgörande om det lagstiftande förslaget är endast av regional kompetens.

5. För att uppnå ett effektivt deltagande i de europeiska beslutsprocesserna, måste två grundläggande villkor uppfyllas:

- a) Att informationen bör skickas i lämplig form, om möjligt direkt genom de europeiska instanserna, och så snart som möjligt för att deltagande kan ske.
- b) Att de regionala parlamenten har en lämplig intern struktur och, framförallt, att de har de lämpliga mekanismerna för ett förhållande med sina respektive regeringar.

Den definitiva tillämpningen av subsidiaritetsprincipen bidrar till att förstärka den Europeiska Unionens rättmätiga demokrati, eftersom den innebär de regionala

¹ *I Belgien har de nationella och regionala parlamenten samma rättigheter vad gäller subsidiaritetsprincipen. Således innebär principen som läggs fram i denna deklaration ett minimum för de belgiska regionala parlamenten.*

parlamentens medverkan, som de instanser som är närmast medborgaren, i den lagstiftande europeiska makten.